שמונה עשרה That Introduce ברכות That Introduce

Source 1

משנה מסכת ראש השנה פרק ד' משנה ה'–סדר ברכות: אומר אבות וגבורות וקדושת השם, וכולל מלכיות עמהן, ואינו תוקע; קדושת היום ותוקע; זכרונות ותוקע; שופרות ותוקע; ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים, דברי רבי יוחנן בן נורי. אמר ליה רבי עקיבא: אם אינו תוקע למלכיות, למה הוא מזכיר? אלא אומר אבות וגבורות וקדושת השם, וכולל מלכיות עם קדושת היום, ותוקע; זכרונות ותוקע; שופרות ותוקע; ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים.

Translation: This is the order of the Brachos of Shemona Esrei for Rosh Hashonah: Avos, Gevuros and Kedushas Hashem. He should include the verses that represent G-d's hegemony over the world within the Bracha of Kedushas Hashem but not blow Shofar after reciting this Bracha. He then recites the Bracha whose theme is the special sanctity of the day and blows Shofar; the Bracha that includes verses of remembrance and blows Shofar and the Bracha that includes verses about the blowing of the Shofar and blows Shofar. He then says the Brachos of Avoda, Hoda'A and Birkas Kohanim. That represents the opinion of Rabbi Yochonon son of Nuri. Rabbi Akiva challenged Rabbi Nuri's opinion: if he does not blow the Shofar after reciting the verses which represent the theme of the hegemony of G-d, then why say those verses? Instead he should recite the following: Avos, Gevuros and Kedushas Hashem. He should include the verses that represent G-d's hegemony over the world within the Bracha that portrays the special sanctity of the day and then blow Shofar. He recites the Bracha that includes verses of remembrance and blows Shofar and the Bracha that includes verses about blowing the Shofar and blows Shofar. He then says the Brachos of Avoda, Hoda'A and Birkas Kohanim.

Source 2

תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף ז' עמ' ב'–דדריש ר' שמלאי: לעולם יסדר אדם שבחו של מקום ואחר כך יתפלל, מנלן? ממשה רבינו, דכתיב: (דברים ג', כד') ה' אלקים אתה החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי א–ל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך; וכתיב בתריה: אעברה נא ואראה את הארץ המובה אשר בעבר הירדן ההר המוב הזה והלבנן.

Translation: For R. Simlai gave the following exposition: One should always recount the praises of the Omnipresent and then offer his supplications. From what source do we learn this rule? From the prayer of our Teacher, Moses which is recorded thus: O Lord G-d, You have begun to show Your servant Your greatness and Your mighty hand. Is there a G-d like You anywhere in the Heavens or on earth who can do what You do and Your might acts, and then only, Let me go over, I pray to You, and see the good land. Source 3

רש"י-יסדר אדם שבחו של הקב"ה-שלש ברכות ראשונות אבות גבורות וקדושת השם שאין בהן תפלה אלא שבח ואחר כך בשאר ברכות יש דברי תחנה ותפלה.

Translation: This is a reference to the three first Brachot of Shemona Esrei, Avot, Gevurot and Kedushat Hashem which do not include any requests, only praise. After those three Brachot, the Brachot consist of words of request.

Source 4

מדרש תהלים (בובר) מזמור כמ ד"ה [ב] הבו לה'– הבו לה' כבוד שמו. בשעה שאני זוכר שמו, אתם הבו לה' כבוד שמו. כשם שאמר משה כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלקינו (דברים לב ג), התפללו תפלות לפניו. אמרו לו מניין אנו יודעין מכמה? אמר להם ראו כמה אזכרות יש בפרשה. אמרו לו שמונה עשרה. לכך אתם תתפללו שמונה עשרה ברכות. לכך נאמר כבוד שמו, וכתיב כבוד ועוז. אמרו לו מניין אנו יודעין מהיכן נתחיל. אמר להם ראו מה בראש הפרשה; הבו לה' בני אלים, בני אברהם יצחק ויעקב, אף אתם ברכו ברכה ראשונה אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב. ומה באזכרה שנייה, הבו לה' כבוד ועוז, אף אתם תנו לו כבוד ועוז, שהוא מחיה את המתים. ומה באזכרה שלישית, הבו לה' כבוד שמו, Translation: Havu La'Shem Kavod Shimo. At the time that I mention G-d's name, you present G-d with the honor of His name. This is what Moshe meant when he said: Ki Shem Hashem Ekra Havu G-del L'Elokeinu, meaning: recite prayers before G-d. They said to him: How are we to know how many Brachot to recite? He said to them: see how many times G-d's name appears in Chapter 29 of Psalms. They said to him: 18. In that case, you need to recite 18 Brachot. That is why it is written in the verse: Kavod Shemo and it is further written: Kavod V'Oz. They said to him: How do we know what to recite first. He said: See what theme is found in the beginning of the chapter. It is written: Havu Lashem Bnai Ailim-the children of Avrohom, Yitzchok and Yaakov. In the same manner, you should begin your prayer by reciting: Elokei Avrohom, Elokei Yitzchok and Elokei Yaakov. What theme is found in the verse that contains the second reference to G-d's name? Havu Lashem Kavod V'Oz. In the same manner you present G-d with honor and strength by reciting that G-d returns life to the dead. What theme is found by the third reference to G-d's name? Havu Lashem Kavod Shemo; so too you need to bless G-d as the Holy G-d.

Source 5

פני יהושע מסכת ברכות דף לב' עמ' א'-שם דרש רבי שמלאי לעולם יסדר אדם שבחו של הקב"ה כו' מנא לן ממשה כו'. נראה דעיקר מלתא דר' שמלאי היינו לענין שלא ישאל אדם צרכיו בשלש הראשונות. ויליף לה שפיר ממשה דמה שאמר: את גדלך, היינו מעין ברכת מגן אברהם שהיא נגד מדת הגדולה שהיא מדת אברהם; ומה שאמר: ואת ידך החזקה, היא נגד ברכת אתה גבור שהיא מדת הגבורה דמשום הכי מזכירין בה גבורות גשמים, והיא נגד מדת פחד יצחק; ומה שאמר אשר מי א-ל בשמים ובארץ היא מעין ברכת הא-ל הקדוש שהיא נגד מדת יעקב. ואם כן שלשה דברים הללו שהזכיר משה הן מעין ג' ברכות הראשונות של י"ח. ואחר כך אמר אעברה נא שהיא שאלת צרכיו, כן נראה לי. ומתוך מה שכתבתי נתיישב לשון מדרש רבה פרשת ואתחנן דאיתא שם ואתחנן אל ה' הלכה כמה תפלות מתפלל מו'. וזה נומה למה שכתבתי דתפלת משה בפרשת ואתחנן היה כענין י"ח ברכות.

Translation: There Rav Simlai interpolated that one must first organize his praise of G-d. He learned that rule from the words of Moshe in Parshat V'Etchanan. It appears that Rav Simlai's point is that one should not make any requests while reciting the first three Brachot of Shemona Esrei. Rav Simlai's interpretation is valid based on what Moshe said: Et Gadlecha (Your Greatnesss) this is an abbreviated

way of saying the theme of the Bracha Magen Avrohom. That Bracha is connected to G-d's trait of Greatness which was recognized by Avrohom Aveinu. The next statement of Moshe in the verse: V'Et Yadcha Ha'Chazaka (Your Might Hand) is connected to the Bracha of Ata Gibor which represents G-d's trait of Gevura which is why we mention within that Bracha the strength of the rains. It represents the trait of the fear of Yitzchok Aveinu. The words that Moshe said next: Asher Mi Ail Ba'Shamayim Oo'V'Aretz (Who is a G-d like G-d in the heavens and on the Earth) represents the Bracha of Ha'Ail Ha' Kadosh which is connected to the traits of Yaakov Aveinu. Therefore, the three statements made by Moshe are a reference to the three first Brachot of Shemona Esrei. After those statements Moshe said: E'Evra Nah (Allow me to cross over) which was a request for what Moshe needed, that is how it appears to me. Based on what I just wrote, I was able to reconcile the words of the Midrash Rabbah in Parshat V'Et'Chanan where it is written that the words: V'Et'Chanan El Hashem teaches us how many prayers to recite each day. This supports what I wrote that the prayer of Moshe in Parshat V'Et'Chanan was an abbreviated form of the Shemona Esrei.

Source 5

The Mysteries Of Jewish Prayer And Hekhalot, Bar Ilan University Press, 1987, pp. 122-124 סתרי תפילה והיכלות מאת מאיר בר-אילן

התחלקות התפילה לסדרי ברכות קצרים יותר מתבקשת מן העובדה שתפילת שמונה עשרה משתנה מימות החול לימי מועד: כאן וכאן שוות שלוש הברכות הפותחות, ושלוש החותמות. מפה, בראש וראשונה, מתבקשת הדעה שהיו אלו קבצי ברכות עוד קודם שהתלכדו לכלל שמונה עשרה ברכות. מעין זה מוצאים אנו במקומות נוספים בתפילה שם מובאות שלוש ברכות כאחת, כגון: מלכויות זכרונות ושופרות, ברכת המזון (קודם שנוספה יהטוב והמטיבי), ברכה על המזונות הקרויה יברכה אחת מעין שלושי (ברכות ו, ח), ברכת אבלים זוברכת נשואין בנוסח ארץ ישראל. "ויותר מזה אמרו בתוספתא ברכות ו, יח, מהדורת

Translation: Viewing Shemona Esrei as a series of individual short Brachos that were composed independently appears to be the correct view because the Brachos of Shemona Esrei change depending on the day except that at all times, the first three Brachos remain the same and the three final Brachos are the same. Because of those units, some argued that even before Shemona Esrei was put into final form, the Brachos consisted of units of three. Such collections of three Brachos are found in other areas of Jewish liturgy such as on Rosh Hashonah; i.e. Malchiyos, Zichronos and Shofaros; Birkat Hamazone (before our Sages added the fourth Bracha; i.e. Ha'Tov V'Hameitiv); the Bracha after eating Mezonos known as "an abbreviated version of the three Brachos of Birkas Hamazone" (Mishna Brachos 7, 5); Birkas Aveilim (which we no longer recite) and the three Brachos at a wedding that were recited as part of Minhag Eretz Yisroel. More than that we find in the Tosefta Brachos 6, 18, Lieberman edition, p. 38

ליברמן עמי 38: 'שלש ברכות חייב אדם לברך בכל יום׳. כיוצא באלו, הרי ברכו במקדש שלוש ברכות (תמיד ה, א), ואין לשכוח, כמובן, את רעיון חשילוש בקדושה, וכן שהתפילה עלוש ברכות (תמיד ה, א), ואין לשכוח, כמובן, את לענות העפרים׳ הפנימיים בקבצים עצמה נאמרת שלוש פעמים ביום. אמנם, ניתן להצביע על ה'תפרים׳ הפנימיים בקבצים אלו, אך אין להתעלם משפע זה של דוגמאות משולשות בברכות, ומסתבר שהמבנה המשולש הינו מהותי לתפילה ולברכותיה.

Translation: A person is obligated to recite three Brachos each day. Similarly, the Kohanim would recite three Brachos each day in the Beis Hamikdash (Mishna Maseches Tamid 5, 1). Finally, do not overlook the concept of threes found in Kedushah and Shemona Esrei itself is recited three times a day. As a result, we can point to the internal common elements in these groupings but we should not be swayed by the abundance of these examples since it may have been a common and important element of Tefila that Brachos should be recited in groups of three.

בנוסף לכך, כבר הצביעו החוקרים על קבוצות נוספות של שלוש ברכות הבאות כאחת מכלל חשמונה עשרה, וואת על פי קני מידה שונים. מ' וינפלד הצביע על הברכות 'דעת משובה וסליחה' הבאות יחדיו," וכעין זה הראה ד' פלוסר בברכות 'שופטים, מינים וצדיקים", ואולם, חובה להודות כי גם אם נמצאו שרשרות ברכות בפני עצמן במבנה הפנימי של תפילת שמונה עשרה, הרי אלו נתגלו כרעיונות — ולא כברכות, ואף שתגליות אלו חשובות, לא ניתן לראות בהן יותר ממה שהינן, היינו: רעיונות שהיוו, כנראה, דגם ליטורגי למתפללים ולמלכדי הברכות השונות. נראה כי יש בכוחה של שיטה זו להסביר את סיבת הצטרפות הברכות בסדר כפי שהוא עתה לפנינו, ואם נדקדק עם שיטה זו, אזי נגלה כי אינה אלא פיתוח עקרון הבא לידי גילוי בגמרא בשעה שהיא שואלת שאלות מעין אלו, ועדיין יש לתור אחר ברכות העומדות בפני עצמן, ברכות ולא רעיונות.

Translation: In addition, scholars have pointed to the collections of three Brachos that are found within Shemona Esrei and did so from different angles. M. Weinfeld pointed to the Brachos of Dei'Ah, Teshuva and Selicha that follow each other. Similarly, D. Flusser demonstrated a link between the Brachos of Shoftim, Minim and Tzadikkim. Nevertheless, we must acknowledge that just as we find series of Brachos within the inner framework of Shemona Esrei-it is in their theme but not as Brachos and even though these discoveries are important, let us not see more than there is; similar themes that were apparently well known to the composers of Shemona Esrei and to the general public. It appears that this approach is a convenient way to explain the order of the Brachos as they now appear and if we follow through with this theory we will reveal that it is only a supposition that led to the explanations given by the gemara when it asks questions like that, but it still leaves us with the obligation to search for independent Brachos; Brachos and not themes.

ג. ברכת 'אבות' - הרעיון ונוסחאות הברכה

שלוש הברכות הפותחות את תפילת שמונה עשרה 'אבות גבורות וקדושת ה'' ידועות החל ממשנת ראש־השנה ד, ה (= ספרא אמור יא על ויק' כג, כד, מהדורת וייס קא ע"ד), וכבר בתלמוד נתפשו כמבוא לתפילת שמונה עשרה. ברם, כאן ברצוני להראות תחילה כי ברכת 'אבות' הפותחת, היא בלבד ברכה המתפקדת כמבוא, ולא שלוש הברכות. קודם שיתברר העניין, יש להעיר כי תופעה מעין זו מצויה בסוף תפילת שמונה עשרה, היינו: אף על פי ששלוש הברכות האחרונות נתפשו כ'סיום', הרי שבחינה מדוקדקת בהן תגלה שעל דרך האמת רק ברכת השלום הינה 'תתימה' לתפילה, ולא שלוש הברכות. גם אם שתי הדיעות האמת רק ברכת השלום הינה 'תתימה' כי כשבוחנים אנו את סיום התפילה הרי רואים בה כמה חתימות: שלוש הברכות האחרונות, הברכה האחרונה, פסוק מתהלים, תפילת מר בריה דרבינא, ואחרון: 'יהי רצון', מבלי לדון כאן בפסיעות אחורנית.

Translation: The three Brachos that open Shemona Esrei: Avos, Gevuros and Kedushas Hashem, are known to us beginning from the Mishna in Maseches Rosh Hashonah 4, 5, and already in the Talmud, those Brachos are viewed as an introduction to Shemona Esrei. Nevertheless it is my goal to demonstrate that the Bracha of Avos which is the first, is the sole Bracha that serves as an introduction and not all three. Before I explain, it is important to note that a similar circumstance can be found at the end of Shemona Esrei; i.e. although the last three Brachos of Shemona Esrei are viewed as the closing to Shemona

Esrei, upon closer examination and in truth only the final Bracha of Shemona Esrei serves as the conclusion to Shemona Esrei and not the last three Brachos. Even though the Talmud acknowledges both views, we must add that when you analyze the end of Shemona Esrei we find several endings; the last three Brachos as a unit; the last Bracha; the verse of Yihiyu L'Ratzon; Elokei Notzor and last but not least, the additional Yihei Ratzon paragraph and that is without considering whether the steps back do not constitute an ending.

מעין זה יש לראות בראשית התפילה אשר לה כמה פתיחות שונות מבלי שנדון בתנועות הרגלים: 'כי שם ה" וכו', 'ה' שפתי' וכו', ברכה ראשונה ושלוש ברכות ראשונות. ואולם, הקבלה זו מסוף התפילה לראשיתה אף שמלמדת היא את הידוע כמה קשה לפתוח בדברים, רעוד יותר — לסיימם, אינה מספקת; ומיד נראה כי נלמדת היא בצורה טובה יותר ממקום אחר.

Translation: Similarly we can suggest that the beginning of Shemona Esrei arguably has more than one starting point, again without considering the matter of stepping forward as a beginning. Is it the verse of Ki Shem Hashem; or Hashem Sifasei Tiphtach; the first Bracha or the first three Brachos as unit. And so comparing the beginning of Shemona Esrei to its end reveals how hard it is to properly pinpoint the beginning of Shemona Esrei and even more, the ending to Shemona Esrei. We will soon see that determining the beginning of Shemona Esrei will be revealed from alternate sources.

כשמעיינים אנו בתפילות השונות המשוקעות בספרות החיצונית נגלה עד מהרה כי תפילות הרבה נפתחות בהזכרת האבות בראשית התפילה, והמשכן, פניית המתפללים לבקש צורכיהם. ואלו הן ציוני התפילות:

טוביה ה, ה; יהודית ט, ב; תוספות לדניאל א, ה (ושם יד); תפילת מנשה; עליית משה ג, ט; חנוך ב׳ כג, לט; צוואת יוסף ו, ז; קדמוניות המקרא מז, א; בן סירא בא; מגילת אנטיוכוס כג; (ושמא נעלמו ממני תפילות נוספות).

Translation: When we consider other prayers that are found in Jewish literature outside Tanach we quickly find that many examples of prayers begin with a referral to the forefathers, Avos, the Mishkan, requests for the needs of those praying. Here are some citations: Toviya 8:5; Yehudit 9:2; An addendum to Daniel 1:5 (and 14); the prayer of Minasheh; Aliyat Moshe 3:9; Enoch 2, 23:39; The Will Of Joseph 6:7; Kadmoniot Ha'Mikra 46:1; Ben Sira 52; Megilat Antiyochus 23; (and maybe more).

בכל המקומות הללו מוזכרים האבות בפתיחת התפילה דווקא, ורעיון עתיק וטבעי הוא. ניתן לשלשל רעיון זה של הזכרת האבות בראשית התפילה לתקופה קדומה יותר, כגון מה שרואים בדגיאל ב, כא, תפילת יהושפט בדה"ב כ, ו, ובמיוחד תפילת אליהו בהר הכרמל (מל"א יח, לו) אשר נפתחה 'ה' אלוהי אברהם אלוהי יצחק ואלוהי יעקב'. יתר על כן, אפשר שעוד עשוי לבוא חכם ולהראות שכך נפתחות תפילות אצל העמים, ואין זו אלא 'תפילה טבעית'. מכל מקום, ברור לגמרי שכך נהגו הכריות לפתוח את התפילה, בדרך כלל, בתקופה זו, היינו: פותחים באבות, ואחר כך עוברים לגוף התפילה, ולא פותחים בעניינים אחרים כשלאחר מכן מזכירים את עניין האבות. "נמצאית, אם כן, ברכת 'אבות' פתיחה הגונה לתפילת שמונה עשרה.

Translation: In all these sources the Avos are mentioned particularly as part of the opening of the prayer and it is an ancient and natural approach to take. We can trace this approach of referring to the Avos at the start of a prayer to a very early era as we find in Sefer Daniel 2:21; Tefilat Yihoshafat in Divrei Hayamim 2, 20:6; and in particular, the prayer of Eliyahu Ha'Navi at Har Carmel, Melcahim 1, 18:36 which opens with Hashem Elokei Avrohom, Elokei Yitzchok and Elokei Yaakov. In addition, I

expect a scholar to come along and demonstrate that a similar pattern can be found among people other than the Jews and that it was natural that a prayer should open in this manner. In any event, it is totally clear that people would open their prayers in that era like this: with a reference to their forefathers and then transition to the theme of the prayers and do not open their prayers in any other way without first mentioning the forefathers. We can suggest therefore that the Bracha of Avos alone is the appropriate way to begin Shemona Esrei.

Some of Mayer bar Ilan's citations to the books of the Apochrypha

Tobias-8:5 Then began Tobias to say, <u>Blessed art thou, O G-d of our fathers</u>, and blessed is thy holy and glorious name for ever; let the heavens bless thee, and all thy creatures.

Judith 9:2 O Lord G-d of my father Simeon, to whom thou gave a sword to take vengeance of the strangers, who loosened the girdle of a maid to defile her, and discovered the thigh to her shame, and polluted her virginity to her reproach; for thou said, It shall not be so; and yet they did so.

Prayer Of Manasseh-1 O Lord, Almighty G-d of our fathers, Abraham, Isaac, and Jacob, and of their righteous seed; who has made heaven and earth, with all the ornament thereof; who has bound the sea by the word of thy commandment; who has shut up the deep, and sealed it by thy terrible and glorious name; whom all men fear, and tremble before thy power; for the majesty of thy glory cannot be borne, and Your angry threatening toward sinners is importable: but thy merciful promise is unmeasurable and unsearchable; for thou art the most high Lord, of great compassion, longsuffering, very merciful, and repentest of the evils of men. Thou, O Lord, according to thy great goodness has promised repentance and forgiveness to them that have sinned against thee: and of your infinite.

Some of Mayer bar Ilan's citations to the books of Tanach

Daniel 2, 23- I thank you, and praise you, <u>O you G-d of my fathers</u>, who have given me wisdom and might, and have made known to me now what we desired of you; for you have now made known to us the king's matter.

Divrei Hayamim 2, 20, 6. And said, O Lord G-d of our fathers, are you not our G-d in heaven? And do you not rule over all the kingdoms of the nations? And in your hand is there not power and might, so that none is able to withstand you?

Melachim 1, 18, 36. And it came to pass at the time of the offering of the evening sacrifice, that Elijah the prophet came near, and said, Lord G-d of Abraham, Isaac, and of Israel, let it be known this day that you are G-d in Israel, and that I am your servant, and that I have done all these things at your word.